

Yevmiye 13395

2016-03-18 23:20:30 +0200

Hayat felsefesi kumarı diye bir yazı yazmışım zamanında. İnsanların hayatlarını üzerine kurdukları fikirlerin, ardında çoğu zaman ufak tefek tecrübeler var. Kırmızı elbiseye özenip itfaiyece olacağını söyleyen çocuklardan bir farkımız yok.

İnsanın kendi hayatının sebeplerini murakabe edip, bunların pek de büyük olmadığı görmesi. Belki insanlığı hatırlaması için en önemli araç.

Bir fotoğraf gördüm geçen, küpeli müpeli, yakışıklı bir adam. Oyuncu cinsinden sandım, geçtim. Tanımadığım bir adam. Ertesi gün, bunun meğer Cündioğlu'nun fotoğrafı olduğunu gördüm. Küpesini savunuyormuş. Diyanet mekruh demiş de, kendisi dervişmiş.

Dervişin deri gitmiş, vişi kalmış gibi duruyor bu bahane. Basitçe, *hoşuma gidiyor, yakıştığını düşünüyorum, takıyorum* dese daha insan olacak adam, işin içine illa bir dervişlik karıştırarak. Bir kibir sokacak illa. Ben sizin kurallarınızdan daha âli kurallara tabiyim diyecek. Hayır, takacağı kırık bir küpe ve bunun için dervişlikten ve dervişin nasıl da sadece Hakk'a kul olduğundan bahsediyor.

Eskiden, belki on sene önce okurdum. O zaman da keyif vermezdi, bu *talipli* laflarını gördükten sonra hiç tadı kalmadı. *Normal* olmanın *eksiklik* olduğunu ergen zamanlarımda ben de düşünürdüm, amenna, ancak bunun üzerinden uzun zaman ve hayli tecrübe geçti. Bir insanın kendini, bulunduğu toplumdan bu kadar tecrit edebilmesi, onlara ahkam keserken bu derece komik bir kibirle konuşması ve hiç de *göklerin melekutuna ulaşacak* manada değil, bilakis hamlık manasında çocuklaşması nasıl oluyor bilemedim. Bunun alıcısı var demek. Yani birileri bu ne dediğini ve ne düşündüğünü kendi de bilmeyen amcadan *üstad* üretmiş.

Kendisi değil, başkaları üretmiş ve bu ürün, zatıalilerinin de hoşuna gitmiş olacak ki, teatral bir *yazar pozu* takınmış. Şu ana kadar okuyup da, *tereddüt tereddüt üstüne binmiş* demediğim bir yazısı olmadı ama *derviş* böyle olunuyorsa demek.

Kısacası, bunları gördükçe, bir kültür mafyasının tezgah ürünleri oldukları intibai kuvvetlendikçe, yazar çizer takımına ihtiramım da, ihtiyacım da azalıyor. Türk kültürü bunlara kaldıysa, zaten kayıp gitmiş bir yıldız sayalım.